

SCHUINE FACETVLIIEGER

Bij de meeste cellenvliegers heeft de vliegeraar zelf het minst aardige zicht op de vlieger. Dit komt omdat ze doorgaans in de lucht iets achterover hellen. De schuine Lecornu doet dit echter niet. Hij staat zelfs iets voorover. De vliegers worden er naar mijn mening ook stabiel door.

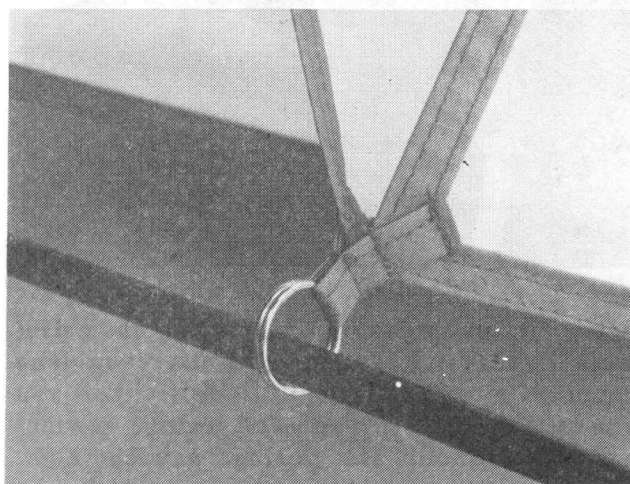
De alombekende facetvlieger heb ik nu ook eens onder een hoek van 30 graden gemaakt. Bij het maken hiervan is het echter niet zo, dat alle vierkante vlakken vervangen kunnen worden door rechthoeken of ruiten. Wat rekenwerk leverde de hierna besproken vlieger op. De facet is makkelijk op te laten en bijzonder prettig om mee te vliegen. Het is een van mijn vliegers die ik in de straat voor mijn huis durf op te laten.

De bouw

Doek van 52 gram zal in het eindresultaat iets minder plooiën geven dan 32 grams. Voor het uitsnijden met een soldeerbout kunnen het beste kartonnen mallen gebruikt worden. De mallen 3, 4, 5 en 6 kunnen met behulp van de, na gebruik, in stroken gesneden mallen 1 en 2 worden samengesteld (voorbeeld vlak 3 in tek.). Met plakband worden de stroken bijeen gehouden. De mallen dienen wel met grote nauwkeurigheid gemaakt te worden. De stof steeds onder een hoek van 45 graden met de weefrichting uitsnijden (weefrichting staat op iedere mal afzonderlijk aangegeven). Bij het uitsnijden van 4 en 6 bij de aangegeven randen 5 mm extra nemen (tek.). Nadat de stof is uitgesneden, moeten alle, behalve de in de vorige zin genoemde, randen worden omgezoomd. Eenvoudig en mooi gaat dit natuurlijk met een bandzoomhulpstuk op de naaimachine. Op de plaatsen waar een knik in de rand voorkomt zal het zoomband moeten worden onderbroken. Er is in de maatgeving geen rekening gehouden met een normale zoom. Hiervoor zou dan rondom elk vlak bv. 15 mm extra genomen moeten worden (tweemaal omslaan). Bij gebruik van donkere stof is het verstandig om de mallen 3, 4, 5 en 6, 2x normaal en 2x gespiegeld af te tekenen. Mal 1 dient 2x te worden uitgesneden, mal 2 1x en de mallen 3, 4, 5 en 6 elk 4x.

Assemblage

Het samenstellen van de vlieger begint in het midden. De vlakken 2-1-2 worden op elkaar gespeld. Nu kan op ongeveer 5,5 mm aan weerskanten van de middellijn de stof op elkaar worden gestikt. Zo ontstaat dan een koker voor de centrale stok (6 mm)(tek.). Aan beide einden wordt gelijk een lus (3 cm) meegestikt voor het opsluiten van de stok (detailtek.). Voor de bovenste helft van de vlieger moeten de vlakken met wat op de tekening de bovenste punt is, naar voren worden aangebracht (zie pijlen in vlak 3 en zijaanzicht). Voor de onderste helft is dit net omgekeerd. Let ook op de kleine pijltjes in vlak 3 en 5. Deze geven in het vooraanzicht aan hoe ze worden aangebracht. Het is raadzaam alle naden vast te spelden of iets dergelijks, anders komt men meestal niet gelijk uit aan het einde. Vlakken 3 en 4 worden nu eerst aangebracht. Nr. 3 met de hartlijn op vlak 1, en vlak 4 met de rand op vlak 2. Hierna is de volgorde niet meer belangrijk (tek. vooraanzicht). Uiteindelijk worden lusjes voor de sleutelringen aangebracht (foto's). Twaalf keer

op twee punten bij elkaar en zes keer op een enkelepunt. De ringen, 15 mm, gaan door een stukje slang van 5 cm lang (foto). Door op de hoeken ringen te nemen die iets groter zijn dan de anderen (bv. 20 mm), wordt de spanning op de kleine vlakken verhoogd. De dikte van de slang hangt af van de te gebruiken stokken. De stukjes slang blijven bij demontage van de vlieger zitten. De lengte van de stokken moet experimenteel worden vastgesteld. De laatste stok moet bij het in elkaar zetten van de